

SÉNAT DE BELGIQUE.

SÉANCE DU 22 DÉCEMBRE 1927

Rapport de la Commission des Colonies chargée d'examiner le Projet de Loi approuvant un arrêté royal du 12 juillet 1927 ouvrant des crédits supplémentaires au Budget des Dépenses ordinaires du Congo belge pour l'exercice 1927 et ordonnant un transfert de crédit.

(Voir le n° 217 (session de 1926-1927) du Sénat.)

Présents : MM. VOLCKAERT, président; le comte CORNET D'ELZIUS DE PEISSANT, GENARD et LEYNIERS, rapporteur.

MADAME, MESSIEURS,

L'arrêté royal du 12 juillet 1927, ouvrant au Budget des Dépenses ordinaires du Congo belge des crédits supplémentaires s'élevant à 6,312,200 francs et ordonnant un transfert de crédit de 1,700,000 francs du budget ordinaire de 1926 à celui de 1927, est soumis à votre approbation.

Ces crédits sont nécessités par la disposition créant le budget biennal.

Ils comprennent entre autres :

1° Les crédits destinés au remboursement au Trésor belge de certaines dépenses inscrites au Budget métropolitain et incombant à la Colonie.

Ce remboursement est conforme aux vœux supprimés antérieurement par votre Commission ;

2° Un crédit de 200,000 francs pour la Croix-Rouge, qui a pris en traitement un nombre important de lépreux, attendu que le Gouvernement a dû « différer la lutte contre la lèpre, jusqu'au moment où son personnel médical sera plus nombreux » ;

3° Un crédit de 250,000 francs, justifié par l'envoi au Congo belge de deux

missions d'études et de contrôle. La première de ces missions a été confiée à un directeur d'administration et vise à assurer une meilleure rentrée des impôts frappant les individus installés au Congo pour leur compte et qui éluaient jusqu'ici nombre de leurs obligations fiscales.

La seconde a été confiée à des ingénieurs hydrographes et avait pour but l'inspection et le contrôle des travaux exécutés aux ports de la Colonie.

La Commission prendrait intérêt à être mise en possession des rapports de l'une et l'autre de ces missions d'études ;

4° Un crédit de 1,000,000 de francs accordé sous forme de subside aux cultes et missions.

A ce sujet, il convient de remarquer que ce subside a déjà fait l'objet d'un vote favorable du Sénat accordant en principe un subside annuel de 1,000,000 de francs aux cultes et missions.

Or, les amendements apportés en séance du 16 juillet 1926 au budget ordinaire contenaient une disposition réduisant le crédit porté à l'article 46 (Doc. 240, page 46) de 1 million, justifiée « par le fait que la nouvelle organisation adoptée pour subsidier les écoles

des missions nationales ne pouvait être complètement mise sur pied en 1926 ».

Mais lorsqu'en 1927 on voulut utiliser le crédit accordé de 1 million, voté par les Chambres législatives, on s'aperçut qu'automatiquement cette chinoiserie, qui s'appelle le budget biennal, avait supprimé pour 1927 ce que l'amendement en cause n'entendait supprimer que pour 1926.

A la Commission, plusieurs opinions ont été émises. Certains membres persistent à croire que la volonté des Chambres législatives s'étant clairement manifestée en ce sens qu'elles ont eu l'intention d'accorder 1 million en 1926 et une somme égale en 1927, les raisons d'ordre administratif qui avaient provoqué la suppression du crédit en 1926, ne le supprimaient pas nécessairement l'année suivante, la situation s'étant modifiée.

Si, logiquement, on doit leur donner raison, juridiquement le budget biennal s'y oppose.

Il convient, en effet, d'abord de se remémorer l'article 12 de la Charte coloniale : « Le budget des recettes et des dépenses de la Colonie est arrêté chaque année par la loi. *Toutefois, la loi budgétaire peut attribuer au budget une durée de deux ans* ».

C'est ce que la loi, datée du 21 juin 1927, a fait en fixant les chiffres du crédit de chacun des articles pour les exercices 1926-1927.

Or, la modification de l'article 46, par l'amendement précité, entraînait *ipso facto* la suppression du subside pour 1926, sans possibilité de le rétablir pour 1927, *une loi, une fois votée, ne pouvant plus être amendée*.

Il ne restait donc d'autre ressource pour établir le crédit en 1927 que d'ouvrir un crédit supplémentaire et on avait le choix entre deux procédures :

1^o Déposer en juillet 1927 un projet de loi autorisant des crédits supplémentaires.

Mais la fin de la session rendait pratiquement ce moyen inapplicable ;

2^o Le Gouvernement s'est arrêté à la mesure la plus rapide en préférant prendre un arrêté royal allouant les crédits envisagés, conformément à l'article 12 de la Charte coloniale et déposer immédiatement devant le Parlement le projet de loi d'approbation du dit arrêté.

Il y a peut-être, pour l'avenir, un troisième moyen que la Commission se permet à nouveau de recommander à l'honorable Ministre, c'est d'en revenir purement et simplement au budget annuel.

Votre Commission vous propose, par deux voix et deux abstentions, d'adopter le présent projet de loi.

Le Rapporteur,

R. LEYNIERS.

Le Président,

V. VOLCKAERT.

BELGISCHE SENAAAT

VERGADERING VAN 22 DECEMBER 1927

Verslag uit naam van de Commissie van Koloniën, belast met het onderzoek van het Wetsontwerp houdende goedkeuring van een Koninklijk besluit van 12 Juli 1927, waarbij bijkomende kredieten worden geopend op de Begrooting der gewone uitgaven van Belgisch-Congo voor het dienstjaar 1927 en een kredietoverdracht bevolen wordt.

(Zie n^o 217 (zitting 1926-1927) van den Senaat.)

Aanwezig : de heeren VOLCKAERT, voorzitter; Graaf CORNET D'ELZIUS DE PEISSANT, GENARD en LEYNIERS, verslaggever.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Het Koninklijk besluit van 12 Juli 1927 waarbij op de Begrooting der gewone uitgaven van Congo bijkomende kredieten worden geopend ten bedrage van 6,342,200 frank, en een kredietoverdracht van 1,700,000 frank van de gewone begrooting van 1926 op deze van 1927 wordt bevolen, ligt U voor ter goedkeuring.

Deze kredieten zijn genoodzaakt door de bepaling die de tweejaarlijksche begrooting invoerde.

Zij omvatten onder meer :

1^o Dekredieten bestemd voor de terugbetaling aan de Belgische Schatkist van sommige uitgaven ingeschreven op de begrooting van het Moederland en die ten laste vallen van de Kolonie.

Deze terugbetaling strookt met de wenschen vroeger door uwe Commissie uitgedrukt;

2^o Een krediet van 200,000 frank voor het Roode Kruis, dat een aanzienlijk aantal melaatschen in behandeling heeft genomen, aangezien de Regeering « de bestrijding van de melaatschheid heeft moeten verdagen tot wanneer haar

geneeskundig personeel talrijker zal zijn »;

3^o Een krediet van 250,000 frank, gewettigd door het sturen naar Congo van twee studie- en toezichtszendingen. De eerste dezer zendingen is toevertrouwd aan een bestuurder van het beheer en heeft voor doel een betere inning te verzekeren van de belastingen geheven op degenen die voor eigen rekening in Congo zijn gevestigd en die tot dusverre tal van hun fiskale verplichtingen ont-doken.

De tweede werd opgedragen aan ingenieurs waterbouwkundigen, en had voor doel het onderzoek van en het toezicht over de werken, in de havens van de kolonie uitgevoerd.

De Commissie zou met belangstelling kennis nemen van de verslagen van deze beide studiezendingen;

4^o Een krediet van 1,000,000 frank als toelagen verleend aan de eerediensten en missiën.

In dit opzicht past het te doen opmerken dat de Senaat reeds in beginsel een jaarlijksche toelage van 1,000,000 frank voor de eerediensten en missiën heeft gestemd.

De wijzigingen echter, aangebracht ter vergadering van 16 Juli 1926 op de gewone begrooting, bevatten een bepaling waarbij het krediet voorzien bij artikel 46 (stuk 240, blz. 46) met een miljoen wordt verminderd, steunende « op het feit dat de nieuwe regeling aangenomen voor het subsidieeren der scholen van 's lands missiën, niet ten volle kon toegepast worden in 1926 ».

Doch, toen men in 1927 het toegestaan krediet van één miljoen, door de Kamers gestemd, wilde aanwenden, bleek het dat die gekke regeling, met name de tweejaarlijksche begrooting, automatisch voor 1927 had afgeschaft hetgeen het desbetreffend amendement slechts wilde afschaffen voor 1926.

In de Commissie kwamen uiteenloopende zienswijzen tot uiting. Sommige leden blijven meenen dat, vermits de Wetgevende Kamers duidelijk bedoelden één miljoen te verleen in 1926 en een gelijke som in 1927, de redenen van bestuurlijken aard die de afschaffing van het krediet in 1926 hadden uitgelokt, dit niet noodzakelijk afschaffen voor het volgend jaar, daar de toestand gewijzigd was.

Indien zij logischerwijze gelijk hebben, in gerechtelijk opzicht verzet de tweejaarlijksche begrooting er zicht tegen.

Men moet zich inderdaad eerst artikel 12 van de Koloniale Wet herinneren : « De begrooting van ontvangsten en uitgaven van de Kolonie wordt elk jaar door de wet bepaald. *Evenwel kan de begrootingswet aan de begrooting een duur van twee jaar toekennen.* »

Dit werd gedaan door de wet van 21 Juni 1927 toen zij de bedragen van

het krediet bepaalde voor elk van de artikelen voor de dienstjaren 1926-1927.

Welnu, de wijziging van artikel 46, door voormeld amendement, had *ipso facto* de afschaffing voor gevolg van de toelage voor 1926, zonder dat het mogelijk was haar voor 1927 te herstellen, vermits *een wet, eens gestemd zijnde, niet meer geamendeerd kan worden.*

Om het krediet voor 1927 te voorzien bleef er derhalve slechts het middel over een aanvullend krediet te openen; hiervoor had men te kiezen tusschen twee doenwijzen :

1^o In Juli 1927 een wetsontwerp indienen tot verleening van aanvullende kredieten.

Het einde van de zitting maakte echter dit middel practisch onmogelijk;

2^o De Regeering heeft den kortsten weg verkozen met bij Koninklijk besluit de beoogde kredieten toe te kennen, overeenkomstig artikel 12 der Koloniale Wet, en onmiddellijk bij het Parlement het ontwerp tot goedkeuring van bedoeld besluit in te dienen.

Wellicht bestaat er voor de toekomst een derde middel, dat de Commissie zoo vrij is nogmaals aan den geachten Minister aan te bevelen, namelijk eenvoudig weer te komen tot de jaarlijksche begrooting.

Met twee stemmen en twee onthoudingen stelt uw Commissie U voor het besproken wetsontwerp aan te nemen.

De Verslaggever,

R. LEYNIERS.

De Voorzitter,

V. VOLCKAERT.